

ΣΤΕ 154/2019 [ΝΟΜΙΜΗ ΥΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΖΩΝΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΝΤΟΣ ΚΗΡΥΓΜΕΝΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ]

Περίληψη

- Προβάλλεται ότι η πράξη αναοριοθέτησης του αρχαιολογικού χώρου, στην οποία στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, εκδόθηκε κατά παράβαση της προβλεπόμενης, στο άρθρο 12 του ν. 3028/2002, διαδικασίας, χωρίς στην πράξη αυτή να αναφέρεται, ούτε να προκύπτει από τα λοιπά στοιχεία, αν προηγήθηκαν αυτής οι αναγκαίες εγκριτικές, της αρχαιολογικής έρευνας, υπουργικές αποφάσεις και ποιές, ούτε αν ζητήθηκε η γνώμη του αρμοδίου καθ' ύλην Υπουργού για τις υφιστάμενες δραστηριότητες. Ο λόγος αυτός, με τον οποίο προβάλλεται, παραδεκτώς, πλημμέλεια της κανονιστικής πράξεως αναοριοθέτησης του αρχαιολογικού χώρου, η οποία αποτελεί νόμιμο έρεισμα της, ρητώς προσβαλλόμενης, αποφάσεως οριοθέτησης ζωνών προστασίας του χώρου αυτού, είναι απορριπτέος, διότι η αρχαιολογική έρευνα πεδίου, βάσει των δεδομένων της οποίας κηρύσσεται ή (ανα)οριοθετείται αρχαιολογικός χώρος, κατά το άρθρο 12, δεν συνίσταται αναγκαίως σε ανασκαφή, για την οποία απαιτείται, σχετική υπουργική απόφαση, αλλά δύναται να συνίσταται και σε επιφανειακή ή άλλης μορφής έρευνα. Στην προκειμένη δε περίπτωση, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της σχετικής ομόφωνης γνωμοδότησης του Κ. Α. Σ., η απόφαση αναοριοθέτησης βασίσθηκε στα δεδομένα αρχαιολογικής έρευνας πεδίου, η οποία δεν συνίστατο σε ανασκαφές, αλλά σε «επιφανειακή ή άλλης μορφής έρευνα», (εν προκειμένω επιστημονική βιβλιογραφία, επιτόπια αυτοψία και προγενέστερες ανασκαφικές εργασίες).

Επίσης, προβάλλεται ότι, κατά παράβαση του άρθρου 73 παρ. 13 του ως άνω νόμου, η επίμαχη πράξη αναοριοθέτησης του αρχαιολογικού χώρου εκδόθηκε μετά την παρέλευση της σχετικώς προβλεπόμενης τριετούς προθεσμίας από την έκδοση της αρχικής οριοθέτησης αυτού. Και αυτός ο λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, προεχόντως διότι, εν προκειμένω, η αναοριοθέτηση έγινε, όπως ρητώς αναφέρεται στη σχετική υπουργική απόφαση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 του ν. 3028/2002, προκειμένου να διορθωθούν σφάλματα της αποτύπωσης του αρχαιολογικού χώρου στο σχετικό συνδημοσιευθέν τοπογραφικό διάγραμμα και να εξορθολογιστούν τα όρια αυτού, όχι δε κατ' εφαρμογή της παρατεθείσας διατάξεως της παρ. 13 του άρθρου. 73 του ίδιου νόμου, η οποία, εξ άλλου, δεν είναι εφαρμοστέα εν προκειμένω, αφού η αρχική οριοθέτηση του έτους 1991 είχε γίνει με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, βάσει δεδομένων αρχαιολογικής έρευνας πεδίου, όπως προβλέπει και η νεώτερη και ήδη ισχύουσα διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3028/2002.

Οι ως άνω ισχυρισμοί του αιτούντος, με τους οποίους πλήσσει η αιτιολογία της προσβαλλόμενης κανονιστικής απόφασης, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι, ειδικότερα δε, οι ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης ως προς τις επιτρεπόμενες και απογορευόμενες χρήσεις και δραστηριότητες εντός της καθοριζόμενης ως Ζώνης Α' Απολύτου Προστασίας εναρμονίζονται με τις προβλέψεις των εξουσιοδοτικών διατάξεων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 13 του ν. 3028/2002, δεν προκύπτει δε υπέρβαση των ορίων της, ενώ καθ' ο μέρος με τους ισχυρισμούς αυτούς αμφισβητείται η ουσιαστική κρίση της Διοικήσεως κατά την εφαρμογή των κριτηρίων της ως άνω εξουσιοδοτικής διατάξεως, αυτοί είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι.

Εξάλλου, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδίδεται στο πλαίσιο αυτοτελούς διαδικασίας σε σχέση με αυτήν της απαλλοτριώσεως για αρχαιολογικούς λόγους και κατ' εφαρμογή διαφορετικών νομοθετικών διατάξεων, συνεπώς δεν απαιτείτο ρητή αναφορά των ακινήτων, για τα οποία, τυχόν, τίθεται ζήτημα απαλλοτρίωσης, ενώ, σε κάθε περίπτωση, μόνη η, από προφανή παραδρομή, εσφαλμένη αναφορά στην προσβαλλόμενη απόφαση του ονόματος του Δήμου στην εδαφική περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο επίμαχος αρχαιολογικός χώρος, δεν συνιστά λόγο ακυρώσεώς της, οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του αιτούντος είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Ουδόλως προκύπτει ότι ο καθορισμός της ζώνης Α' Απολύτου Προστασίας έγινε κατά πλάνη περί τα πράγματα, όπως αβασίμως προβάλλεται από τον αιτούντα Δήμο, δεδομένου, μάλιστα, ότι για τον καθορισμό της επίμαχης έκτασης ως ζώνης Α' Απολύτου Προστασίας δεν απαιτείτο η ύπαρξη σημαντικών αρχαιολογικών ευρημάτων σε όλη την έκταση της ζώνης αυτής, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει ο αιτών Δήμος, ο λόγος δε ακυρώσεως αυτός, καθ' ο μέρος πλήττει την ουσιαστική/τεχνική κρίση της Διοικήσεως ως προς την αναγκαία για την προστασία των σχετικών ευρημάτων έκταση της Ζώνης Α' Απολύτου Προστασίας, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος.

Περαιτέρω, οι περιορισμοί που επιβάλλονται με την προσβαλλόμενη πράξη στην καθορισθείσα ως Ζώνη Απολύτου Προστασίας περιοχή, θεσπίσθηκαν χάριν της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, τα οποία τεκμηριώνονται από τα στοιχεία του φακέλου και των οποίων η ουσιαστική αξιολόγηση δεν ελέγχεται ακυρωτικώς.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Μ. Μπαμπίλη*